

постійне прогнозування грошових надходжень та видатків, щоб вчасно мати змогу фінансувати господарську діяльність.

Ефективність будь-якої господарської діяльності залежить від своєчасності розрахунків, скорочення потреби в позикових коштах, що забезпечується при формуванні системи управління грошовими потоками дотриманням принципу маневреності.

Реалізація принципу забезпечення ефективності полягає в дотриманні раціональності використання грошових потоків шляхом досягнення їх вищої прибутковості через формування портфеля фінансових інвестицій підприємства, збільшенні обсягу розширеного відтворення операційних необоротних активів, прискоренні періоду розробки реальних інвестиційних проектів і початку їх реалізації тощо. Забезпечення ліквідності передбачає підтримку вхідних і вихідних грошових потоків, поточної платоспроможності, скорочення потреби у грошових коштах.

Інформаційні джерела:

1. Лігоненко Л.О., Ситник Г.В. Управління грошовими потоками: Навч. посіб. К.: Нац. торг.-ек. ун-т, 2005. 255 с.

2. Степаненко О.І. Принципи управління грошовими потоками підприємства: стратегічний аспект. Методи та форми управління соціально-економічним розвитком держави : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 23 серп. 2019 р.) / Наук. екон. орг. «Перспектива». Дніпро, 2019. С. 116–119.

УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Шай К.Л., ФБССмаг 2-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Горох**
Державний біотехнологічний університет

Одним із найважливіших елементів потенціалу підприємства для успішного його функціонування є оборотні активи, так як саме вони беруть безпосередню участь у створенні продукції та її реалізації. Саме оборотні активи є індикатором роботи усього підприємства і ефективності його потенціалу. Наявність активів понад норму свідчить про не збалансованість майна. При умові, якщо оборотних активів недостатньо, це призводить до невиконання підприємством своїх зобов'язань в повному обсязі. Незалежно від галузі, підприємства повинні правильно побудувати і ефективно впровадити політику управління ними [3].

Управління притаманне всім видам діяльності. Завдання з приводу підвищення рівня ефективності функціонування підприємства є одним із провідних завдань управлінської діяльності. Без сумніву, що оборотні активи як функціонал всього майна, вносять найбільший внесок у формування економічного результату. У деяких випадках цей вплив може бути вирішальний, як для результатів поточного фінансування підприємства, так і для фінансування в майбутньому. Тож, управління оборотними активами полягає в їх впливі на обсяг і структуру підприємства, а також джерела формування, кінцева мета якого – прибуток.

Систему управління оборотними активами можна визначити як систему цілеспрямованих на узгоджених взаємозв'язках між суб'єктом та об'єктом управління шляхом реалізації функцій управління із використанням сформованих методів, засобів, механізмів і фінансово-економічних інструментів аналізу, дослідження, перетворення, пов'язаних між собою процесів розподілу, формування, використання, контролю оборотних активів і джерел їх фінансування за обсягом, структурою та складом за умови врахування внутрішніх та зовнішніх загроз та з метою підвищення рівня фінансової стійкості [2].

Об'єктом управління виступають товарні запаси в процесі формування, зберігання та реалізації, кредити, дебіторська заборгованість, грошові залишки, а також економічні відносини, що виникають у процесі кругообігу оборотного капіталу. Перехід до ринкової економіки пов'язаний із суттєвими змінами в сфері управління оборотними активами підприємства. Об'єктом управління поряд із товарно-матеріальними цінностями стає і найбільш ліквідна частина оборотних активів – грошові кошти та короткострокові фінансові вкладення. [1]. Суб'єктами управління оборотних активів є загальні збори засновників, правління, фінансові і комерційні підрозділи, а також персонал суб'єктів підприємництва, що використовують специфічні методи цілеспрямованого впливу на оборотні активи. Разом з тим їм притаманні єдині способи управління, характерні для управлінської діяльності в цілому, що виражають через функції управління та їх реалізацію [1].

Основними функціями управління є мотивація, контроль, формування та планування. Тож дані функції будуть притаманні управлінню оборотними активами. Планування оборотних активів передбачає розгляд динаміки загального обсягу оборотних активів підприємства; темпів зміни їх середньої суми в зіставленні з темпами зміни обсягу реалізації продукції і середньої суми всіх активів; динаміки питомої ваги оборотних активів у загальній сумі активів

підприємства, динаміки складу в розрізі основних їх видів: запасів сировини, матеріалів і напівфабрикатів; запасів готової продукції; дебіторської заборгованості; залишків грошових активів.

У вітчизняній та закордонній літературі використовуються такі методи управління оборотними активами: метод ABC, метод нормування, оптимізації та метод коефіцієнтів [3].

Управління оборотними активами в першу чергу має передбачати визначення оптимальної величини, розробку варіантів фінансування та забезпечення ефективності їх використання. Оптимальна величина оборотних активів повинна з однієї сторони забезпечувати безперебійне ефективне функціонування підприємства, з іншої – мінімізувати наявність недіючих поточних активів.

Інформаційні джерела:

1. Голдун І.С. Управління оборотними активами підприємств / І.С. Голдун - Режим доступу:<http://www.ukr.vipreshebnik.ru/fin-meb/4530-upravlinnya-oborotnimi-aktivami-pidpriemstv.html>

2. Швець Ю. О. Управління оборотними активами підприємств / Ю. О. Швець, А. В. Скворцова // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. 2015. Вип. 13. - С. 127-130.

3. Шматковська Т. Деякі аспекти проблематики управління оборотними активами на підприємстві / Т. Шматковська, Л. Демедюк, О. Ворона // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. 2016. № 3. - С. 174-184

ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Якуніна А.А., гр. ФНмаг2-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Горюх**
Державний біотехнологічний університет

Ефективність діяльності будь-якого підприємства, націленого на забезпечення високих темпів свого розвитку, а також на підвищення конкурентоспроможності, багато в чому залежить від особливостей формування структури його капіталу. Під структурою капіталу підприємства зазвичай розуміють співвідношення його власного і позикового капіталу, що залучається для фінансування операційної діяльності. А оптимальна структура – це таке співвідношення її елементів, яке забезпечує або необхідний приріст рентабельності